

בבית המשפט העליון

רע"א 10225/16

לפני: כבוד השופט י' עמית

המבקש: פלוני

נגד

המשיב: המאגר הישראלי לביטוח רכב

בקשת רשות ערעור על החלטת בית המשפט המחוזי חיפה
בתיק א' 023253-03-12 שניתנה ביום 25.11.2016 על ידי
כבוד השופט כמאל סעב

בשם המבקש: עו"ד אביעד ויסולי

החלטה

בקשת רשות ערעור על החלטתו של בית המשפט המחוזי בחיפה (כב' השופט
כ' סעב) בת"א 23253-03-12 מיום 25.11.2016, בגדרה נדחתה בקשה לתיקון כתב
התביעה, מן הטעם שהתיקון המבוקש מעורר עילת תביעה נפרדת שהתיישנה.

1. על פי הנטען, המבקש נפגע בשתי תאונות דרכים: התאונה הראשונה אירעה
ביום 13.4.2009 והתאונה השנייה ביום 3.9.2010. ביום 14.3.2012 הגיש המבקש
תביעה נזיקית בגין התאונה השנייה. הצדדים הסכימו על מינויו של ד"ר סלטי כמומחה
מטעם בית המשפט בתחום האורתופדיה, אך בהמשך המבקש הגיש בקשה לפסול חלק
מתשובותיו של ד"ר סלטי ולמנות מומחה נוסף. בהחלטה מיום 16.2.2016 נעתר בית
המשפט חלקית לבקשה, והורה על מינויו של מומחה אורתופדי נוסף – ד"ר שזר.
בחוות דעתו, שהוגשה לבית המשפט ביום 6.9.2016, העריך ד"ר שזר את אחוזי הנכות
של המבקש ב-20%, אך ציין כי רק 5% נכות נגרמו כתוצאה מהתאונה השנייה. ביום
25.9.2016 הגיש המבקש הודעה על תיקון כתב התביעה בהתאם לתקנה 136 לתקנות
סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984 (להלן: תקט"א). בית המשפט סבר כי נדרשת בקשה

מתאימה, ועל כן הגיש המבקש בקשה לתיקון כתב התביעה. לאחר דיון, דחה בית המשפט את הבקשה, כאמור, ומכאן הבקשה לרשות ערעור.

2. המבקש סבור כי בית משפט שגה בדחותו את הבקשה. לשיטתו של המבקש, כל עוד עמד בעל דין בסד הזמנים שנקבע בתקנה 136, מוקנית לו זכות בלתי מותנית לתקן את כתב הטענות. נטען כי במקרה הנוכחי עיקר התיקון של כתב התביעה אינו נוגע לתאונה הראשונה אלא ל"שינוי במהות הנכות, בסעיף הנכות ובשיעור הנכות של התובע כתוצאה מתאונות הדרכים". המבקש הוסיף ונטען כי גם אם נניח שהתאונה הראשונה התיישנה, אין בכך כדי לחסום את תיקון כתב התביעה, אשר נחוץ לשם בירור סוגיית הנכות ומידת ההשפעה של כל אחת מהתאונות. יתר על כן, לטענתו של המבקש "התאונה הראשונה נכללה גם בכתב התביעה המקורי", משום שחוות הדעת של ד"ר סלטי הוזכרה בכתב התביעה, ובחוות הדעת מוזכר רישום רפואי שנערך לאחר התאונה הראשונה. לשיטתו של המבקש עילת התביעה אף לא התיישנה, מטעמים שונים: ראשית, משום שעילת התובענה נולדה רק עם הגשת חוות דעתו של ד"ר שזר; שנית, מפני שמירוץ ההתיישנות נעצר לאחר הגשת חוות דעתו של ד"ר סלטי, אשר שללה מן המבקש כח תביעה ממשי; שלישית, מכוח סעיף 8 לחוק ההתיישנות, התשי"ח-1958; ורביעית, מכוח כלל הגילוי המאוחר שנקבע בסעיף 89(2) לפקודת הנזיקין [נוסח חדש].

3. דין הבקשה להידחות אף מבלי להידרש לתגובת המשיבה.

נקודת המוצא היא כי אכן עומדת לבעל דין זכות לתקן את כתב טענותיו בעקבות חוות דעת מומחה (תקנה 136 לתקסד"א). ואולם, הזכות לתיקון כתב התביעה ללא צורך בבקשת רשות, איננה גוברת על מגבלות דיוניות אחרות, כגון טענת התיישנות: "אין להתיר לתובע לתקן את תביעתו כך שתתווסף עילת תביעה חדשה, כאשר הדבר יגרור עקיפה של טענת ההתיישנות" (רע"א 1527/09 מדינת ישראל נ' אבו עודה (14.10.2009); וכן ראו: רע"א 11137/05 אליהו חברה לביטוח בע"מ נ' מגן דוד אדום לישראל, בפסקה 4 (21.03.2006); רע"א 1118/06 הראש נ' מדינת ישראל, בפסקה ד(2) (2.7.2006); רע"א 1819/11 עיריית חולון נ' אלינובוק, בפסקה 11 (11.5.2011); אורי גורן סוגיות בסדר דין אזרחי 332-330 (מהדורה שתיים-עשרה; 2015)).

[במאמר מוסגר: עסקינן בחוות דעתו של מומחה בתביעה בגין תאונת דרכים, ולכן המסגרת הנורמטיבית הרלוונטית היא תקנות פיצויים לנפגעי תאונות דרכים

(מומחים), התשמ"ז-1986. בתקנה 21 לתקנות אלה נקבע כי "על הליכים לפי תקנות אלה יחולו הוראות תקנות סדר הדין האזרחי, למעט פרק י"א בהן", ולכן ספק אם מלכתחילה חלה בענייננו תקנה 136 לתקסד"א, שנכללת בפרק י"א. כיוון שטענה זו לא נשמעה עד כה, אניח לטובתו של המבקש כי תקנה 136 לתקסד"א אכן חלה, אך זאת מבלי לקבוע מסמרות בדבר (וראו רע"א 1807/04 רגב נ' "מנורה" חב' לביטוח בע"מ (26.4.2004) שם התייחס בית המשפט לתקנה 136 מבלי להביע עמדה בשאלה זו).

4. חלפו יותר משבע שנים מיום התאונה הראשונה ועד להגשת הבקשה לתיקון כתב התביעה, ובית משפט קמא קבע כי העילה התיישנה. בקביעה זו לא מצאתי להתערב, באשר אין ממש בטענותיו של המבקש לעיכוב, הארכת או השעיית מירון ההתיישנות. על פי כתב התביעה המתוקן, בעקבות התאונה הראשונה המבקש סבל מפריקות כתף. המדובר בנזק ברור וגלוי, וכפי שנפסק לא פעם – במקרים מעין אלה יריית הפתיחה למירון ההתיישנות איננה מושהית עד למועד שבו התקבלה חוות דעת רפואית (ע"א 1442/13 זוארט נ' התעשייה הצבאית ישראל בע"מ, בפסקה 16 (18.8.2016); ע"א 1960/11 אלמוג נ' שירותי בריאות כללית, בפסקה 8 (6.5.2013); ע"א 2897/11 גנאים נ' בית החולים רמב"ם, בפסקה 13 (7.4.2013)).

נמצא כי בדין דחה בית המשפט את הבקשה לתיקון כתב התביעה, שהוגשה באופן שמעורר לראשונה את עניין התאונה הראשונה. כאן המקום להבהיר כי בניגוד לטענתו של המבקש, התאונה הראשונה לא מוזכרת בכתב התביעה המקורי, אף לא ברמז.

יובהר: ייתכן שבמסגרת ההליך המתנהל בבית המשפט המחוזי יהיה צורך לברר איזה חלק מן הנזק האורתופדי קדם לתאונה השניה ואיזה נזק נגרם בעקבותיה. בסוגיה זו כמובן אינני מביע עמדה, אך לצורך הבירור העובדתי לא נדרש כתב תביעה מתוקן בצורה שבה הוא הוגש.

5. הבקשה לרשות ערעור נדחית אפוא אף ללא צורך בתגובה.

בשולי הדברים אציין כי הבקשה נפרשת על פני 31 עמודים, בניגוד להוראת תקנה 403(א) לתקסד"א אשר מורה למבקש לשטוח את טענותיו "בצורה תמציתית". במקרים דומים הושתו על המבקש הוצאות לטובת אוצר המדינה (רע"א 3567/13 ע.מ.ס.ת. ניהול והשקעות בע"מ נ' א. עטרה סחר רכב בע"מ (28.7.2013); רע"א 7443/12

שרבט נ' שרבת (23.4.2013); רע"א 1109/13 אורטט נ' מאן סבן (14.3.2013); רע"א
1671/15 אלמליח נ' עיריית לוד (17.5.2015)). המבקש ישא אפוא בהוצאות לטובת
אוצר המדינה בסך 3,000 ₪.

ניתנה היום, י"ג בשבט התשע"ז (9.2.2017).

ש ו פ ט